

om hvilket vi have andre Erfaringer fra andre Strækninger i samme Egn, nemlig fra Tidsvilde; om der end er begaaet Feil, som man ikke kan begaae nu, da man har Erfaringer, saa foreligger der dog tillige ganske overordentlig vel lykkede Resultater. Vi have andre Erfaringer fra Syllands Vestkyst; der er man kommen op til en Sum som 100 Rd. pr. Td. Land; men selve Plantningen koster ikke saa Meget, i ethvert Tilfælde mindre end Hedeplantningen. Suffer jeg rigtigt, er det kun 20 til 30 Rd. pr. Td. Land, Plantningen koster, men det, der koster, er Dæmpningen. Saavidt jeg veed, — jeg tilstaaer, jeg har ikke noget noiaagtigt Kjendskab til de Egne, — vil det, der kræves til Dæmpningen derved, ikke være Meget, om det er Noget, ialfald langt fra noget Saadant. Der er endnu en Bemærkning, som jeg vil tillade mig at gjøre. Jeg har ofte hørt ærede Medlemmer, paa samme Tid som de udtalte deres varme Ønsker for Skovplantningen, sige: „Lad os først plante Skov og saa først tage de andre bort“. Jeg skal her blot henwise til de Forhandlinger, der oftere før have fundet Sted, som dog tilstrækkelig maae overbevise om, at dette aldrig vil skee; det, de her udtale, vil dog ikke blive Andet end Ønsker, saalænge vi ikke give Midlerne dertil. Først maae vi have de finantsielle Midler, ellers skeer det aldrig; saalænge de Anstuelser ere herskende, som hidtil have gjort sig gjældende i denne Sal. Med Hensyn til det, der er fremkommet om Kirkerne, skal jeg indrømme, hvad der vel tildeels allerede er udtalt af den ærede Minister, at man ikke kan Andet end ønske og finde det rigtigt, at, naar Behoerne ikke selv ville kjøbe dem, man da sælger dem til Andre, og navnlig troer jeg, at det er det bedste Middel at sælge dem ved Auction; det er et af de vigtigste Midler til at faae Behoerne selv til at kjøbe, naar de see, at de ellers sælges til Andre, ikke at tale om, at det nødvendigt maa ligge os meget paa Sinde at blive af med dem, fordi det koster os Mere, end det koster andre private Ciere at holde dem vedlige.

Sagb: Naar vore Statsklove overho-

vedet i nogen Stikkelse blive Gjenstand for Forhandling i denne Sal, kan det ikke skee, uden at der reiser sig en temmelig vild Discussion angaaende forskjellige Fremtidsspørgsmaal med Hensyn til disse Statsklove. Jeg troer, at der behøves en Forklaring af, hvorfor flere Medlemmer, til hvilke jeg selv hører, have saa vndt ved at forholde os tause ligeoverfor de Ytringer, der i saa Henseende fremkomme, og Forklaringen for mit Vedkommende, hvilken ogsaa gjælder for flere Andre, er den, at Grunden, hvorfor vi ikke kunne forholde os tause under en saadan Forhandling, ligger i, at der ikke gjennem den udtaler sig den varme og funde Interesse for disse Statsklove, som vi troe, at de kunne gjøre Krav paa. Naar man taler om, at man kunde sælge større eller mindre Dele af vore Statsklove, for senere at gjøre Forsøg paa, hvorledes man kunde remplace dem i Klitterne eller paa andre nogne Strækninger, hvorpaa man har sin Opmærksomhed henvendt, saa siger jeg, at dette efter min Opfattelse er en ligefrem, mildest talt, letfindig Behandling af disse store Statsinteresser. Det har hidtil viist sig, at alle de Forsøg, som ere gjorte for paa denne Maade at erstatte smukke og værdifulde Skovstrækninger, der i Tidens Løb aldeles ere forsvundne, næsten uden Undtagelse have været et saadant Misværk, at jeg troer, man kunde kalde det Borneværk; vi have ikke faaet nogen Erstatning for det, vi have mistet. Naar man behandler vore Statsklove som et ubetydeligt Spørgsmaal og i det Væsentlige reducerer det til, hvilken Pengeindtægt de kunne give, er dette efter min Opfattelse en fuldstændig Misfjendelse af disse Skoves Betydning. Jeg skal ikke idag reise det store Spørgsmaal, hvorvidt det er mere eller mindre ønskeligt, at vore værdifulde Skove ombyttes med Agerjord, for at vi derved kunne indvinde en øjeblikkelig Pengeindtægt, og ligesaa lidt skal jeg gaae ind paa Fremtidshaabet om at faae værdiløse Strækninger beplantede med noget forkrøblet Skov; men jeg skal nedlægge en Protest, som jeg skal gjentage til enhver Tid, naar saadanne Udtalelser høres her i Salen, imod, at et Spørgsmaal, der har saa stor og